

EVEN PARKEREN

De navolging van Christus

J. Douma

Christus het beeld van God

Op enkele plaatsen in het Nieuwe Testament wordt ons verteld dat Christus het beeld van God is. Zo lezen we in 2 Kor. 4:4 dat ongelovige mensen, die met blindheid geslagen zijn, de lichtstralen niet opmerken van het evangelie dat gaat over de glorie van Christus, die het beeld van God is. Wat die ongelovigen niet zien, zien gelovige mensen wel, n.l. de glorie van God, die afstraalt van het gezicht van Christus (4:6).

Ook op een andere plaats zegt Paulus dat Christus het beeld van God is, waarin de volheid van God kwam wonen (Kol. 1:15vv). Wie God wil kennen, moet Christus kennen. Daarom begrijpen wij ook het antwoord dat Jezus eens aan zijn discipel Filippus gaf. Filippus vroeg: "Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg". Maar Jezus antwoordde: "Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Joh. 14:8vv).

Navolging in de liefde

Wat zien wij dan aan Jezus Christus wat anderen niet zien? In elk geval dit: wij zien aan en in Jezus Christus de liefde waarmee God de wereld heeft liefgehad (Joh. 3:16). De volheid van God die in Christus woont, is de volheid van de liefde. Wie liefde zegt, heeft het belangrijkste woord gebruikt dat over God te zeggen valt. God is liefde (1 Joh. 4:8). Welnu, wie die liefde wil zien, moet naar Jezus Christus kijken. Terwijl Hij rijk was, is Hij voor ons arm geworden. Hij heeft zijn grootheid opgegeven door aan ons mensen gelijk te worden. En dat niet alleen, maar hij was als mens ook een slaaf die zich vernederde en gehoorzaam werd tot in de dood, de dood aan het kruis (Fil. 2:5vv).

Hoe Hij slaaf was, blijkt duidelijk genoeg uit het evangelie. Hij bukte waar anderen overeind bleven staan. Hij waste de voeten van zijn discipelen. Hij schaamde zich niet met publiek om te gaan dat door anderen als verloren werd beschouwd, zoals tollenaars en hoeren. Hij genas zeer hulpbehoevende mensen, naar wie anderen niet omkeken. Hij kromde tenslotte zijn rug onder de zweepslagen van zijn vervolgers, bad voor hen en stierf aan het kruis.

Het antwoord op de vraag naar wat de navolging van Christus inhoudt, ligt nu voor de hand. De liefde die in de Vader is en die in zijn Zoon Jezus Christus volledig is uitgegoten, is de liefde die wij in de navolging van Christus aan de dag moeten leggen. Christus navolgen is zijn liefde navolgen. Als bij ons van die liefde niets aanwezig is, geldt de hele tekst waarvan ik een gedeelte reeds citeerde: 'Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde'. De hele passage waarin deze tekst staat, bevestigt wat ik hierboven geschreven heb: 'Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden' (1 Joh. 4:9,10). Wat dit in de praktijk betekent, kan ieder voor zichzelf invullen. Het betekent liefdebetoon in het gezin, waar dat moeilijk valt omdat man, vrouw of kinderen zo moeilijk zijn. Het betekent liefdebetoon binnen de broederschap in eigen gemeente, terwijl de onderlinge verhoudingen slecht zijn. Maar die lagen in Korinte ook slecht, en daarom wijst Paulus op de ene weg, die door allen bewandeld moet worden, de weg van de liefde, 1 Kor. 13. Het betekent liefdebetoon in de richting van mensen buiten de kerk. Door de verkondiging van het evangelie, want de liefde van Christus dwingt ons (2 Kor. 5:14). Door het financiële offer, want overeenkomstig het woord en de daad van de Here Jezus is het zaliger te geven dan te nemen (Hand. 20:35).

Navolging in het lijden

Heel duidelijk komt de navolging van Christus uit in het lijden dat we achter Christus aan moeten verwerken, in zelfverloochening. 'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij' (Matt. 16:24). Achter Christus aan dragen we niet zijn kruis (want dat is niet mogelijk en niet nodig), maar ons eigen kruis. Het zijn de smaad en de vervolging die ons deel kunnen worden, als we in het spoor van Christus zijn boodschap onder de mensen verbreiden. Martelaren hebben het geweten. Maar speldeprikken in de vorm van hatelijke opmerkingen kunnen ook al laten voelen dat anderen ons een bijzonder soort mensen vinden.

Er is ook lijden dat niet met vervolging en smaad te maken heeft, maar toch aan de navolging van Christus verbonden mag worden. Veel lijden treft de mensen, zonder dat zij er een zin aan kunnen verbinden. Daarom zijn velen voor euthanasie en abortus. En verdedig dan het lijden maar eens, als ieder je van onbarmhartigheid beschuldigt!

Maar ook zonder die onderwerpen is het lijden al moeilijk genoeg. Woorden schieten immers vaak tekort als wij anderen of ook onszelf moeten troosten, zonder antwoord te kunnen geven op de vraag naar het 'waarom'. Maar die vraag is vaker

gesteld. Ook door Christus zelf: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Matt. 27:46). Wie dan toch aan God vasthoudt, in de trant van Zondag 10, volgt Christus.

Als ons hart vol is van liefde en wij in ons leven het lijden verwerken, zullen wij in navolging van Christus het beeld van God vertonen.

Literatuur:

J. Douma, *Christelijke levensstijl*. Kampen, 1993.

Gesprekspunten:

1. Laten we liefdebeton naar de naaste buiten de kerk alleen in evangelisatie uitkomen?
2. Als je binnen de kerk de liefde tot de naaste niet toont, kun je die dan wel naar buiten uitstralen?
3. Hoe verwerk je als navolger van Christus lijden van jezelf? Hoe reageer je op dat van een ander?

Dr. J. Douma te Kampen is hoogleraar Ethiek en Encyclopedie der theologie aan de Theologische Universiteit.